

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: V. L., narozený X
státní příslušník X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Dvořákem
se sídlem Vyšehradská 415/9, Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím ve zrušení termínu pro pořízení biometrických údajů dne 7. 11. 2025 za účelem získání zvláštního dlouhodobého pobytu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žaloba směřuje proti zásahu žalovaného spočívajícímu ve zrušení termínu pro pořízení biometrických údajů dne 7. 11. 2025 za účelem získání zvláštního dlouhodobého pobytu žalobcem. Žalovaný dne 7. 11. 2025 oznámil žalobci prostřednictvím aplikace pro registraci ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu a prostřednictvím SMS, že jeho rezervace na pracovišti žalovaného k sejmutí biometrických údajů na den 18. 11. 2025 byla zrušena z důvodu, že

žalobce nebo některá společně posuzovaná osoba představují hrozbu pro bezpečnost státu nebo veřejný pořádek, čímž žalobci zanikla registrace k danému typu pobytu. Žalobce dále uvedl, že mu bylo následně sděleno, že nesplňuje podmínku bezúhonnosti, přestože má čistý trestní rejstřík a bylo tomu tak i v době zrušení jeho registrace. Žalobce nicméně připustil, že v roce 2024 čelil v důsledku své nerozvážnosti trestnímu stíhání, které však bylo podmíněně zastaveno. Rezervace termínu pro pořízení biometrických údajů byla žalobci zrušena s ohledem na zprávu bezpečnostních složek, přičemž dle ustálené judikatury k tomu, aby mohla být osoba označena za „bezpečnostní riziko“ není dostačující ani předchozí odsouzení, tím méně pak podmíněně zastavené trestní stíhání. S ohledem na nemožnost nahlédnout do spisového materiálu či se, jakkoliv jinak dozvědět skutečný (konkrétní) důvod pro zrušení termínu žalobce neví, co bylo tímto konkrétním důvodem. On sám neví o žádné skutečnosti, která by zakládala důvod jeho označení jako bezpečnostního rizika pro ČR, a proto má za to, že zrušení termínu v jeho případě představuje nezákonný zásah žalovaného. Žalobce poté rekapituloval právní úpravu žaloby na ochranu před nezákonným zásahem a konstatoval, že podmínka přímého dotčení jeho práv je splněna, neboť celá věc se výsostně týká konkrétně žalobce a došlo k dopadu přímo do jeho hmotněprávní sféry. Zásahem byl faktický úkon správního orgánu, který žalobci zrušil registraci (správně termín pro pořízení biometrických údajů). Důsledky tohoto zásahu nadále trvají, neboť žalobce v důsledku toho nezískal zvláštní dlouhodobý pobyt. Žaloba je podle žalobce přípustná, protože správní řád ani zákon č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Lex Ukrajina“) neupravují žádný prostředek ochrany proti takovému jednání žalovaného a sám žalovaný upozornil žalobce na to, že proti jeho postupu v dané věci není možné bránit se konvenčními postupy. Žalobce navrhl, aby soud určil, že zrušení registrace žalobce ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu bylo nezákonným zásahem, dále aby zakázal žalovanému, aby v porušování práva žalobce pokračoval, a aby žalovanému přikázal, aby obnovil stav před shora uvedeným zásahem.

2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že postupem podle § 7r Legis Ukrajina bylo zjištěno, že žalobce splňuje podmínky uvedené v § 7q téhož zákona, a proto byl vyznačen v seznamu zájemců jako osoba, která může získat zvláštní dlouhodobý pobyt, a může se tedy registrovat ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu postupem podle § 7s téhož zákona, což žalobce dne 8. 9. 2025 učinil. Úspěšná registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu ale ještě neznamená, že toto pobytové oprávnění bude cizinci vydáno. Cizinec musí před pořízením biometrických údajů za účelem výroby průkazu o povolení k pobytu předložit doklady uvedené v § 7p odst. 2, případně v odst. 3 Legis Ukrajina. Další předpoklady pro vydání zvláštního povolení k dlouhodobému pobytu jsou uvedeny v § 7t odst. 5 Legis Ukrajina. Jedním z těchto předpokladů je to, že cizinec není podle stanoviska policie nebo zpravodajské služby nebezpečím pro veřejný pořádek nebo bezpečnost České republiky. V případě žalobce policie uplatnila negativní stanovisko k vydání zvláštního dlouhodobého pobytu. Toto stanovisko žalovaný obdržel ve formě jednoduchého sdělení, které policie či případně zpravodajské služby připojují k údajům každého registrovaného zájemce o zvláštní dlouhodobý pobyt. Žalovaný následně požádal policii, aby ohledně žalobce vypracovala samostatné stanovisko, a toto přiložil ke svému vyjádření (k jeho obsahu viz níže).
3. K žalobním námitkám žalovaný poznamenal, že žalobce rozhodně nebyl trestně stíhán z důvodu své nerozvážnosti, ale protože žalovanému vědomě předkládal doklad o zajištění ubytování s padělanou doložkou ověřující pravost podpisu ubytovatele, což žalovaný označil za naprosto bezohledné vůči skutečnému vlastníku nemovitosti a za závažné

poškození jeho práv. Negativní stanovisko policie, že cizinec představuje nebezpečí pro veřejný pořádek či bezpečnost státu, je překážkou pro vydání zvláštního dlouhodobého pobytu *per se*. Ve věci zvláštního dlouhodobého pobytu se nevede žádné správní řízení, nevydává se rozhodnutí, tudíž zákon nepředpokládá ani použití správního uvážení. Žalovaný citoval z důvodové zprávy k novele Lex Ukrajina provedené zákonem č. 24/2025 Sb., a vysvětlil, že cílem zákonodárce nebylo vést správní řízení, ale stanovit jasná kritéria či podmínky pro získání zvláštního dlouhodobého pobytu, které nevyžadují žádnou správní úvahu, a to ani ve věci hrozby pro veřejný pořádek či bezpečnost státu. Skutečnost, že žalobce představuje hrozbu veřejnému pořádku podle § 7t odst. 5 písm. d) Legis Ukrajina, byla zjištěna již před pořízením biometrických údajů za účelem výroby průkazu o povolení k pobytu, a proto bylo postupováno podle § 7t odst. 6 téhož zákona, tedy bylo přistoupeno ke zrušení termínu pro pořízení biometrických údajů, čímž žalobcova registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu zanikla. Žalovaný souhlasí s tím, že tento jeho postup není rozhodnutím. Vzhledem k tomu, že na vydání zvláštního dlouhodobého pobytu není ve smyslu § 7o odst. 3 zákona Lex Ukrajina právní nárok, má ale za to, že žalobce nemohl být tímto postupem zkrácen na svých právech. Pro případ, že by soud přistoupil k věcnému posouzení žaloby, žalovaný uvedl, že se žádného nezákonného zásahu nedopustil, ale naopak postupoval v souladu se zákonem, pokud žalobci zrušil termín pro pořízení biometrických údajů, čímž došlo ze zákona ke zrušení jeho registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu. Proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl pro nesplnění jiných podmínek řízení, popřípadě aby ji zamítl jako nedůvodnou. V závěru vyjádření k žalobě připomněl, že neudělení zvláštního dlouhodobého pobytu nemá žádný vliv na platnost oprávnění k pobytu na území za účelem dočasné ochrany, jehož je žalobce držitelem.

4. Policie ČR ve svém stanovisku ze dne 23. 1. 2026 připojeném žalovaným k jeho vyjádření k žalobě vysvětlila, proč považuje žalobce za nebezpečí pro veřejný pořádek nebo bezpečnost státu. Uvedla, že na žalobce lze nahlížet jako na pachatele úmyslného trestného činu, u nichž je zvýšená míra recidivy. Nelze tak vyloučit, že by se mohl dopustit v budoucnu další trestné činnosti směřující k narušení veřejného pořádku. Policie dále uvedla, že při testu proporcionality vycházela z kolize práv žalobce na udělení předmětného pobytového oprávnění a oprávněných zájmů společnosti. Nelze přitom odhlédnout od okolností protiprávního jednání žalobce, které spočívalo právě v opatření padělaných veřejných listin, jež měly dokládat splnění podmínek k získání žalobcova oprávnění na pobytový režim, na jehož základě je pak možné žádat o další formy pobytového oprávnění. Žalobcova trestná činnost tedy přímo souvisí s narušováním veřejného pořádku v oblasti, ve které nyní aplikuje svůj požadavek na udělení zvláštního pobytového režimu.
5. V replice, kterou reagoval na vyjádření žalovaného, žalobce konstatoval, že nic z toho, co bylo uvedeno v odůvodnění postupu policie, nedosahuje takové úrovně, aby byl považován za hrozbu pro veřejnou bezpečnost, a to zvláště v situaci, kdy zde existuje pravomocné rozhodnutí soudu o podmíněném zastavení trestního stíhání. Označení jeho osoby za nebezpečí pro veřejný pořádek na základě čistě tohoto jednoho (trestního) procesu je v rozporu s účelem a smyslem zákona i aktuální judikaturou. Žalobce nepopírá své jednání, přiznal se k němu a litoval ho a soud dospěl k závěru, že postačí užití institutu podmíněného zastavení trestního stíhání. To podle žalobce znamená, že společenská nebezpečnost jím spáchaného činu byla velice nízká a že jeho osoba byla pro soud důvěryhodná. Výhrada veřejného pořádku míří na jiné skutečnosti, k jejímu uplatnění nemusí být samozřejmě nutné ani odsouzení pro trestný čin, pokud jsou zde specifické okolnosti, pro které je na místě se dané osoby obávat; na druhou stranu odsouzení pro trestnou činnost samo o sobě, bez

zohlednění specifičnosti daného cizince, k uplatnění výhrady veřejného pořádku nestačí. Žalobce v této souvislosti odkázal na rozsudky SDEU, ze kterých vyplývá, že výhrada veřejného pořádku představuje výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně a jejíž rozsah nemohou členské státy určovat jednostranně. Z existence odsouzení pro trestný čin lze vycházet pouze tehdy, pokud jeho okolnosti ukazují na osobní chování, které představuje trvalý ohrožení veřejného pořádku. Žalovaný závažnost předchozího žalobcova jednání nezohlednil, ale zejména se nijak nezabýval posouzením, zda může být taková skutečnost považována za hrozbu pro veřejný pořádek *pro futuro*.

6. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z následující právní úpravy.
7. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
8. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Šlo-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, uloží soud tento zákaz nebo příkaz správnímu orgánu nebo obci, která takový sbor řídí nebo které je takový sbor podřízen.
9. Podle § 87 odst. 3 s. ř. s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
10. Podle § 7o odst. 1 Legis Ukrajina zvláštní dlouhodobý pobyt je povolením k dlouhodobému pobytu podle § 17 písm. c) zákona o pobytu cizinců na území České republiky.
11. Podle § 7o odst. 3 Legis Ukrajina na zvláštní dlouhodobý pobyt není právní nárok.
12. Podle § 7t odst. 5 písm. d) Legis Ukrajina nejpozději před převzetím průkazu o povolení k pobytu cizincem Ministerstvo vnitra ověří, zda byla provedena registrace k pobytu za všechny společně registrované osoby a zda cizinec a společně registrované osoby na základě informace nebo stanoviska Policie České republiky nebo zpravodajské služby České republiky nejsou nebezpečím pro veřejný pořádek nebo bezpečnost státu.
13. Podle § 7t odst. 6 Legis Ukrajina je-li zjištěna překážka podle odstavce 5 před pořízením biometrických údajů, Ministerstvo vnitra cizinci a společně registrovaným osobám zruší termín pro pořízení biometrických údajů; o zrušení termínu a o tom, která překážka podle odstavce 5 byla zjištěna, Ministerstvo vnitra cizince vyrozumí na adresu jeho elektronické pošty. Zrušením termínu pro pořízení biometrických údajů registrace k pobytu cizinci a společně registrovaným osobám zaniká.
14. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Soud vycházel při svých úvahách z kritérií pro určení nezákonného zásahu, jak byla definována v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65. Z něj plyne, že ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. může správní soud žalobci poskytnout tehdy, jsou-li kumulativně splněny tyto podmínky: žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a který byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu

přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.

16. Soud nemá žádné pochybnosti o tom, že první, druhá, čtvrtá a pátá z výše nastíněných podmínek byly v posuzované věci splněny. Skutečnost, že na zvláštní dlouhodobý pobyt není právní nárok, neznamena, že by žalobce nemohl být zásahem žalovaného přímo zkrácen na svých právech, resp. že by žalovaný nemohl zasáhnout do veřejných subjektivních práv žalobce v důsledku nedodržení zákonem předvídaných postupů při provádění registrace a stanovení termínu pro pořízení biometrických údajů za účelem udělení zvláštního dlouhodobého pobytu. Nutno podotknout, že Městský soud v Praze již dříve v rozsudku ze dne 22. 1. 2026, č. j. 10 A 146/2025 -35 (body 12 až 26) potvrdil přípustnost zásahové žaloby proti úkonu spočívajícímu ve zrušení termínu pro pořízení biometrických údajů podle § 7t odst. 6 Legis Ukrajina.
17. Zbývá tedy posoudit splnění třetí podmínky, tedy zodpovědět otázku, zda namítaný zásah žalovaného byl skutečně nezákonný či nikoliv.
18. Z podání účastníků a jimi předložených podkladů vyplývají následující skutečnosti, o nichž není mezi účastníky sporu:
19. Žalobce vyjádřil zájem o zvláštní dlouhodobý pobyt prostřednictvím elektronického formuláře (splněna podmínka dle § 7p Legis Ukrajina, žádosti bylo přiděleno číslo 103195617). Dne 8. 9. 2025 se registroval ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu a byl mu stanoven termín k odběru biometrických údajů na den 18. 11. 2025. Z předloženého elektronického výstupu vyplývá negativní stanovisko Policie ČR k žalobcovu případu č. 103195617 – „NE“. Dne 7. 11. 2025 žalovaný zaslal žalobci email tohoto znění: „Dobrý den, Vaše rezervace na pracovišti Ministerstva vnitra dne 18-11-2025; 14:40 byla zrušena pracovníky Ministerstva vnitra. Důvod zrušení rezervace: Tímto Vám v souladu s § 7t odst. 6 zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaný invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů, sdělujeme, že Vaše registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu zanikla, protože Vy nebo některá společně s Vámi registrovaná osoba představuje na základě stanoviska Policie ČR nebo zpravodajské služby ČR hrozbu pro veřejný pořádek nebo bezpečnost státu, tudíž nesplňujete podmínku uvedenou v § 7t odst. 5 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb. Děkujeme za pochopení. S pozdravem Ministerstvo vnitra“ a SMS zprávu s obdobným sdělením v méně detailní formě.
20. Účastníci nerozporují ani skutečnost, že trestní stíhání žalobce ve věci přečinu padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 trestního zákoníku vedené pod sp. zn. 43 T 54/2024 bylo podmíněně zastaveno usnesením Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 20. 6. 2024.
21. Žalobce spolu s replikou předložil soudu kopii usnesení ze dne 29. 12. 2025, č. j. 43 T 54/2024-81, kterým Obvodní soud pro Prahu 9 vyslovil, že se žalobce ve zkušební době, který uplynula dne 25. 12. 2025, osvědčil. Soud k tomu uvádí, že k uplynutí zkušební doby a vydání uvedeného usnesení soudu došlo až poté, co žalovaný na základě negativního stanoviska policie zrušil žalobci termín k pořízení biometrických údajů, a je tedy zřejmé, že policie ani žalovaný k této skutečnosti nemohli v době, kdy k namítanému zásahu došlo, přihlížet.
22. Z výše rekapitulované úpravy procesu získávání zvláštního dlouhodobého pobytu plyne, že žalovaný byl povinen zkoumat splnění podmínek zakotvených v § 7t odst. 5 Legis Ukrajina,

tedy musel si vyžádat stanovisko policie k osobě žalobce. Stejně tak bylo jeho povinností po obdržení negativního stanoviska postupovat podle § 7t odst. 6 Legis Ukrajina, tj. zrušit žalobci termín pro pořízení biometrických údajů, čímž ze zákona zanikla žalobcova registrace ke zvláštnímu dlouhodobému pobytu. Naopak ze žádného ustanovení Legis Ukrajina neplyne povinnost žalovaného negativní stanovisko policie k osobě žalobce jakkoli přezkoumávat či zpochybňovat; žalovaný není v tomto směru oprávněn uplatňovat vlastní správní úvahu. Jeho úkolem bylo toliko ověřit, zda žalobce *na základě informace nebo stanoviska policie* (nebo zpravodajské služby) není nebezpečím pro veřejný pořádek nebo bezpečnost státu. Žalovaný takto postupoval, tuto skutečnost si ověřil a z jemu poskytnutého stanoviska policie zjistil, že v případě žalobce je tato překážka bránící získání zvláštního dlouhodobého pobytu naplněna.

23. Soud přisvědčuje žalovanému, jakož i policii, že vzhledem k protiprávnímu jednání, jehož se žalobce v roce 2024 prokazatelně dopustil a kterým naplnil skutkovou podstatu trestného činu padělání a pozměnění veřejné listiny dle § 348 odst. 1 trestního zákoníku, je skutečně třeba žalobce považovat za osobu, která je nebezpečím pro veřejný pořádek. Nic na tom nemění skutečnost, že trestní stíhání žalobce za tento skutek bylo soudem podmíněně zastaveno. Vědomé předkládání padělaných potvrzení o zajištění ubytování pracovníku Krajského asistenčního centra pro pomoc uprchlíkům za účelem získání pobytového oprávnění na území ČR je zcela nepochybně jednáním, které zásadním způsobem narušuje veřejný pořádek založený mj. na důvěře v pravost úředně ověřených listin. Tím, že neváhal vědomě užít padělané listiny ve svůj prospěch, dal žalobce zřetelně najevo, že veřejný pořádek v České republice nehodlá respektovat, přičemž nelze vyloučit, že se stejně zachová i v budoucnu.
24. Závažnost činu, který žalobce spáchal, je navíc zřejmá i ze znění samotného Legis Ukrajina.
25. Podle § 7t odst. 8 Legis Ukrajina *předložil-li cizinec v průběhu registrace k pobytu padělané nebo pozměněné dokumenty*, nesplnil-li po stanovení náhradního termínu některou z povinností podle odstavců 2 a 3 nebo byla-li zjištěna překážka podle odstavce 5 až na místě při pořízení biometrických údajů nebo před převzetím průkazu o povolení k pobytu, Ministerstvo vnitra o tom cizince na místě vyrozumí a biometrické údaje cizince ani žádné ze společně registrovaných osob nepořídí nebo průkaz o povolení k pobytu nepředá. Registrace k pobytu tímto dnem zaniká.
26. Soud si je vědom toho, že žalobce předložil padělané dokumenty v průběhu jiného řízení před žalovaným, které se týkalo jiného typu pobytového oprávnění, přičemž se tak stalo ještě před tím, než vyjádřil zájem o zvláštní dlouhodobý pobyt. Z toho, že zákonodárce zakotvil do Legis Ukrajina jako jednu z překážek bránících cizinci v získání zvláštního dlouhodobého pobytu zakotvil předložení padělaných nebo pozměněných dokumentů, je ale na první pohled zřejmé, jakou důležitost přikládá tomu, aby cizinci při řešení svých pobytových záležitostí podle tohoto zákona předkládali správnímu orgánu výlučně pravé dokumenty, které nebyly nijak pozměněny, a že opačný postup považuje za natolik rozporný s veřejným pořádkem, že vylučuje udělení zvláštního dlouhodobého pobytu. Řečeno jinými slovy – právní úprava obsažená v § 7t odst. 8 Legis Ukrajina, která nemožnost získání zvláštního dlouhodobého pobytu spojuje se skutkově totožným protiprávním jednáním, jehož se žalobce dříve dopustil, jednoznačně indikuje vysokou závažnost tohoto druhu protiprávního jednání, a potvrzuje tak opodstatněnost závěru žalovaného (a policie), že žalobce představuje nebezpečí pro veřejný pořádek.

27. V návaznosti na výše uvedené soudu nezbývá než uzavřít, že žalovaný postupoval v souladu se zákonem (Lex Ukrajina), když žalobci zrušil termín pro pořízení biometrických údajů poté, co na základě negativního stanoviska policie ověřil, že žalobce nesplňuje podmínku podle § 7t odst. 5 písm. d) Legis Ukrajina, neboť představuje nebezpečí pro veřejný pořádek. Žalobci tudíž nelze přisvědčit v tom, že namítaný zásah žalovaného byl nezákonný.
28. Protože soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, podle § 87 odst. 3 s. ř. s. ji prvním výrokem rozsudku zamítl. Za splnění podmínek stanovených v § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé rozhodl bez jednání.
29. Akcesorický výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a procesně úspěšnému žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 29. května 2026

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu